

ה"ת 52768/12/13 - אמינה קאבלן נגד משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה, שמואל רביד

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 52768-12-13 קאבלן נ' משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה
בפני כב' השופט עמית רוזינס
המבקשת
נגד
המשיבים
1. משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה
2. שמואל רביד
אמינה קאבלן

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

ביום 11.10.13, רכשה המבקשת מכונית מסוג פולסוואגן ג'טה שנת ייצור 2009, מספר רישוי 29-332-67. המכונית נתפסה ע"י המשטרה לאחר שהתברר כי מי שמכר למבקשת את המכונית, אדם בשם אסעד אמארה (להלן: "אמארה"), רכש אותה (כביכול) מאת המשיב 2, באותו היום מספר שעות קודם לכן. תמורת העברת הבעלות במכונית היה אמור אמארה לשלם למשיב 2, סך של 86,000 ₪ בהעברה בנקאית. לאחר שהמשיב 2 בדק את חשבון הבנק שלו באתר האינטרנט וראה שם יתרת זכות ע"ס 86,000 ₪ ביצע את העברת הבעלות על המכונית ע"ש בנו של אמארה. 3 ימים לאחר מכן, גילה המשיב 2, כי יתרת הזכות שנרשמה, כאמור, בחשבונו היתה בגין הפקדת שני שיקים אשר חזרו ללא כיסוי. אמארה נעצר ע"י המשטרה, נחקר בגין ביצוע 24 מעשי הונאה דומים לזה שביצע כלפי המשיב 2 והוגשו כנגדו כתבי אישום בגינם, לרבות בקשר עם המכונית נשוא בקשה זו.

למשטרה אין התנגדות לשחרור המכונית למי מהצדדים כפי החלטת בית המשפט.

שני הצדדים הגישו בקשות מלוות תצהירים אשר תומכים בטענותיהם. בדיון שהתקיים בפני היום, נחקר בעלה של המבקשת על תצהירו, לבקשת ב"כ המשיב 2.

המבקשת טוענת כי רכשה את הרכב בתום לב והיא עומדת בכל תנאי תקנות השוק, ואילו המשיב 2, טוען כי נסיבות רכישת המכונית כמו גם נסיבות נוספות, מגלות חוסר תום לב, מצד המבקשת, אשר מצדיקות מסירת המכונית לידיו.

המשיב 2, הפנה לפער הזמנים הקצר מאוד, שעות ספורות, מאת מכירתה לאמארה לבין רכישתה ע"י המבקשת, ביצוע תשלום במזומן תמורתה בסכום של כ-86,000 ₪, לעובדה שרישום העברת הבעלות על שם המבקשת נעשה בשעות

שלאחר סגירת סניף הדואר במקום בו בוצעה. כמו כן, ביקש ב"כ המשיב 2, לייחס למבקשת חוסר תום לב, נוכח שעבוד המכונית לבנק שלא לצורך קבלת הלוואה לרכישתה, אלא לאחר שנודע לה כי המכונית מבוקשת ע"י המשטרה.

לאחר שנתתי דעתי לכל טענות הצדדים ולראיות שהוצגו בפני, בהתאם לכמות הראיות הנדרשת להליך שבפני, התרשמתי כי לא עלה בידי המשיב 2 לסתור את החזקה, כי רישום הבעלות ע"ש המבקשת משקף את הבעלות במכונית בפועל.

רכישת המכונית בוצעה בהסתמך על העבודה שהבעלות בה, בעת הרכישה, היתה רשומה על שם בנו של אמארה ולכן, על פניו, בתום לב ומבלי לדעת כי יש מחלוקת לגבי הבעלות בה.

המשיב 2 מודה כי העברת הבעלות במכונית על שמו של בנו של אמארה, בוצעה מרצונו החופשי, לאחר שבירר, מסתבר בדיעבד שבצורה לא טובה דייה, כי הופקד בחשבונו הסכום עליו הוסכם כתמורה למכונית.

העובדה שעסקת הרכישה בוצעה זמן קצר ע"י המכירה הוסברה בהסבר מניח את הדעת, ע"י בעלה של המבקשת, כי אמארה חיפש עבורו מכונית וכאשר מצאה כזו, הוא התקשר אליו והוא הגיע לפגוש אותו מיד. מכל מקום, לא הוכח כי המבקשת ידעה על כך שהמכונית נרכשה על ידי אמארה שעות ספורות קודם לכן. בעלה של המבקשת ציין, כי הכיר את אמארה מהכפר וכי הוא סוחר מוכר במכוניות.

ניתן הסבר מניח את הדעת להימצאותו של סכום מזומן בידי בעלה של המבקשת ואין זה חזון נפרץ כי עסקאות קנייה ומכירה של מכוניות מתבצעות בכסף מזומן.

אף לגבי שעת רישום העברת הבעלות, התקבל הסבר המניח את הדעת כי מדובר בסניף דואר קטן ופרטי, בכפר מגורי המבקשת וכי הפקידה היחידה במקום משאירה את הסניף פתוח כאשר יש צורך.

מאז רכישת המכונית ע"י המבקשת ועד שנתפסה חלפו למעלה מחודשיים ימים. לו היתה המבקשת שותפה לקנוניה עם אמארה סביר שהיתה מוכרת את המכונית בתקופה זו.

שיעבוד המכונית לבנק על ידי המבקשת נעשה למעלה מחודשיים לאחר רכישתה. משכך אין בינו לבין תום הלב של המבקש בעת רכישת המכונית ולא כלום. מה עוד שאין בצעד זה כדי לפגוע במשיב 2, אלא להבטיח כי לא תיעשה דיספוזיציה במכונית.

במהלך תקופה זו, היה די והותר זמן בידי המשיב 2, להגיש תביעה לבית המשפט להכיר בו כבעלי המכונית ולהורות על השבתה לידיה והוא לא עשה כן. המשיב 2, אף היה יכול לבקש מבית המשפט לצוות על איסור ביצוע עסקאות במכונית והוא לא עשה כן.

הדיון שבפני לא נועד לצורך בירור והכרעה בשאלת הבעלות במכונת, אלא אך לצורך הכרעה למי תימסר החזקה בה, באופן זמני, עד שתוכרע שאלת הבעלות ע"י בית המשפט המוסמך בהליך אזרחי.

כיוון שהתרשמתי, כאמור, כי חזקת הרישום לא נסתרה ולא הובאו בפני ראיות המבססות מסקנה כי המבקשת תפעל בצורה לא חוקית על מנת להעלים את המכונת, אני מורה על שחרור המכונת לידי המבקשת, בתנאים אשר נועדו למנוע העברת המכונת לאחר בטרם תוכרע המחלוקת לגבי הבעלות עליה, כדלקמן:

א. ניתן בזה צו איסור כל דיספוזציה במכונת וזאת למשך 90 יום מהיום, על מנת לאפשר למשיב 2, אם ירצה בכך, לפתוח בהליך משפטי בעניין הבעלות והחזקה במכונת. המשיב 2, יהיה רשאי לרשום במשרד הרישוי עובדת קיומו של צו זה.

ב. המבקשת וכן בעלה יחתמו כל אחד מהם על ערבות עצמית ע"ס 86,000 ₪, שלא יבצעו כל דיספוזציה במכונת במהלך התקופה כאמור.

ג. המבקשת תציג לבית המשפט ביטוח מקיף של המכונת וכן התחייבות בכתב של המבטחת לא לבטל את הביטוח על המכונת למשך 120 יום מהיום, וכן כי בכל מקרה ביטוח אשר יזכה את המבקשת בפיצוי זה לא ישולם למבקשת אלא יופקד בקופת בית המשפט, עד להכרעת בית המשפט בתביעה האזרחית שיגיש המשיב 2.

לאחר ביצוע התנאים דלעיל, יובא התיק בפני לבדיקת ביצוע התנאים ומתן צו פורמאלי לשחרור המכונת.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים בפקס' + בדואר.

ניתנה היום, ו' שבט תשע"ד, 07 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.